

ONAFHANKELIJK MAGAZINE VAN AVANS HOGESCHOOL

Punt. 8

Special:
MEDEWERKERS

DOCENT VAN HET JAAR
NINA VAN INGEN

DOCENTSTAGE IN SINGAPORE

SPELLING BLIJFT LASTIG

**Academies
Breda, Den Bosch en Tilburg**

Berry Timmers

berry.timmers@starterslift.nl
06 12 85 52 33
Onderwijsboulevard 215
's-Hertogenbosch

**AKV|St. Joost en
CMD Den Bosch**

Coos Salomons

coos.salomons@starterslift.nl
06 54 35 55 34
Kamer 61.405
Lovensdijkstraat 61, Breda

Provincie Noord-Brabant

Ministerie van Economische Zaken

Stichting Starterslift is mede mogelijk gemaakt door bijdragen van de Provincie Noord-Brabant en het Ministerie van Economische Zaken.

Ondernemen? Starterslift!

Studeer of werk je bij **Avans Hogeschool**
en heb je plannen een eigen bedrijf te starten?
Kom langs bij **Starterslift!**

Lees het ondernemersverhaal
van Code Qube op
www.starterslift.nl/code-qube

www.starterslift.nl

avans
hogeschool

ZONNEPANELEN BIJ AVANS EN THUIS 'DAARMEE WERKEN WE SAMEN AAN EEN BETER MILIEU'

JOHN THEEUWES (Programmteam Duurzaam en coördinator circulaire bedrijfsvoering)

Ook ideeën over 'Duurzaamheid', deel ze met mij.
jbgm.theeuwes@avans.nl

VOORWOORD - Nummer 8 van *Punt* alweer. Dat betekent dat het studiejaar er bijna op zit en de meeste studenten het gebouw al verlaten hebben. De gebouwen worden nog één keer grondig schoongemaakt voor de afstudeer-ceremonies en gaan daarna een aantal weken dicht. 2016-2017 was een bewogen studiejaar, waarin Avans afscheid heeft genomen van Marja Kamsma en we er in de persoon van Jacomine Ravensbergen een nieuw bestuurslid bijkregen. Ook een studiejaar waarin de hogeschool voor het eerst te maken kreeg met financiële tegenslag. Reden voor het College van Bestuur om de financiering op een andere manier aan te pakken. Deze overgang moet met ingang van 2018 gereed zijn.

Dat het snel kan gaan bij Avans bewijst Nina van Ingen. Vorig jaar juni studeerde ze af bij de opleiding Verpleegkunde en nu mag ze zich Docent van het Jaar noemen. Medewerkers die druk bezig zijn hun koffers te pakken, maar nog geen idee hebben waar ze eigenlijk naartoe willen, kunnen inspiratie opdoen in dit magazine. Daarnaast biedt het medewerkersnummer van *Punt* een andere blik op collega's. Lees over een docenten-stage in Singapore, een tweede baan naast die bij Avans en een fanatieke danser. Een prettige vakantie en tot bij de kick-off!

Arold Roostenburg
Hoofredacteur Punt
aa.roostenburg@avans.nl

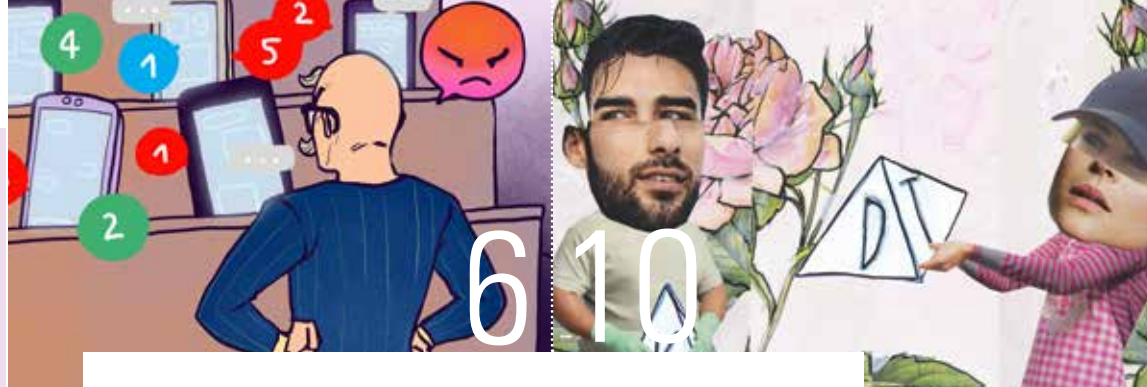
COLOFON

Punt is een uitgave van Avans Hogeschool en wordt gratis aan studenten en medewerkers ter beschikking gesteld. Het blad verschijnt maandelijks met uitzondering van de hogeschoolvakanties. De redactie werkt volgens beginselen van onafhankelijke journalistiek, zoals vastgelegd in het redactiestatuut. De redactie wordt terzijde gestaan door een Raad van Advies, die toeziet op de naleving van het redactiestatuut, en fungeert als klachteninstantie.

Hoofredacteur:
Arold Roostenburg, 088-5257906,
aa.roostenburg@avans.nl
Eindredacteur:
Suzanne Wolters, 088-5258882,
sm.wolters@avans.nl
Deelredactie Breda:
Naz Taha, 088-5259137,
n.taha@avans.nl
Deelredactie Den Bosch/Tilburg:
Merel de Bruijn, 088-5258664,
mk.debruijn@avans.nl

Sjuul Nelissen, 088-5256719,
s.nelissen@avans.nl
Raad van Advies: Erik Blokland, Hans de Brouwer, Mark Hasperhoven, Hans Pekaar.
Redactie-adres: Hogeschoollaan 1 Breda, kamer HA008/Onderwijsboulevard 215 's-Hertogenbosch, kamer OE002.
Postadres: Postbus 90116, 4800 RA Breda/
Postbus 732, 5201 AS 's-Hertogenbosch.
E-mail: punt@avans.nl.
Advertenties: Bureau van Vliet, 023-5714745,
zandvoort@bureauvanvliet.com.

Landelijke nieuwsdienst: Hoger Onderwijs Persbureau.
Layout: Sena Ontwerpers,
info@senaontwerpers.nl.
Fotografie: Beeldveld/Wilfried Scholtes, Loet Koreman, Tessa Wiegerinck, Ilse Wolf.
Aan dit nummer werkten verder mee: Kim Bell, Arjanne van Manen, Julika Runow.
Druk: De Bondt grafimedia communicatie bv.
Cover: Julika Runow.

COMMENTAAR
06 *Hoorcolleges zijn niet meer van deze tijd*

PROJECT
08 *Docent Marise Khemissi liep stage in Singapore*

RONDVRAAG
14 *Als ik niet bij Avans werkte, dan was ik...*

INTERVIEW
16 *Docenten over hun vakantiebestemming*

INTERVIEW
22 *Petra Smolders leeft minimalistisch*

BUITENLAND
29 *Forenzen tussen Brazilië en Nederland*

POLL

Mijn opleiding doet te weinig aan internationalisering

- 61%** > Ja, ik hoor er weinig over.
- 25%** > Het maakt mij niet uit, ik wil niet op stage in het buitenland.
- 15%** > Nee, er is veel aandacht voor.

GEEF OOK JE MENING OP
PUNT.AVANS.NL/POLLS/

Verhalen van docenten die iets speciaals doen in de zomervakantie

Wie gaat er nou kamperen
als je ook tentamenen kunt nakijken?!

Arjanne van Manen is vierdejaars-
student Illustratie bij AKV|St.Joost.

3,9 MILJOEN VOOR VERBOUWING TIJDELIJKE LOCATIE AKV|ST.JOOST DEN BOSCH

De nieuwe en tijdelijke locatie van AKV|St.Joost aan de Bossche Parallelweg, het voormalige distributiecentrum van PTT, wordt verbouwd voor 3,9 miljoen euro. Het plan is de kunstacademie deze zomer te verhuizen voor een periode van minimaal vier jaar. De locatie aan de Onderwijsboulevard, waar de academie momenteel gevestigd is, mag van de gemeente worden gesloopt. Het is de bedoeling dat het oude gebouw plaatsmaakt voor nieuwbouw. In de tussentijd moeten de kunststudenten naar de Parallelweg. Het oude PTT-gebouw moet nog geschikt gemaakt worden als onderwijslocatie. Er worden onder andere ateliers, werkplaatsen en projectlokalen gebouwd. Tevens moet de hele infrastructuur grondig aangepast worden, waaronder het ventilatiesysteem en de elektra.

De plannen voor nieuwbouw aan de Onderwijsboulevard worden nog voorgelegd aan Avans Medezeggenschapsraad (AMR). Officieel is er dus nog geen akkoord voor de sloop en de bouw van een nieuw gebouw voor de kunstacademie.

PRIMA SFEER, MAAR AVANS MOET MEER DOEN AAN INTERNATIONALISERING

Avansstudenten geven in de Nationale Studenten Enquête 2017 aan zeer tevreden te zijn over de hogeschool. De eigen studie waarderen ze met een 4,0 (op een schaal van 1 tot 5). Dat is het hoogste cijfer van alle grote hogescholen en hoger dan het

landelijk gemiddelde van 3,88. Voor sfeer krijgt Avans zelfs een 4,2. Aandachtspunten komen ook naar voren, zoals internationalisering en het tijdig bekend maken van roosters.

TOP5

MEEST GELEZEN OP PUNT.AVANS.NL

1. Studenten bedenken oplossing voor ondergepiste wc's
2. Driekwart tekorten op Avansbegroting 2017 waren te voorzien. 'Niemand voelde zich verantwoordelijk'
3. Martin Memelink en Fredo Siwaletti winnen verkiezingen Avans Medezeggenschapsraad
4. A is antwoord op alle vragen bij Vlaams tentamen
5. Pabostudent Jop van der Steen wint de Marathon van Tilburg

COLUMN EVI

Is het al bijna vakantie?

07:30 - docent: Het is veel te vroeg als ik in mijn auto stap. Ik hoop dat de collegezaal een beetje vol zit deze ochtend. Zou het opvallen dat ik de sheets van vorig jaar gebruik? Ik heb de les niet echt goed voorbereid.

08:00 - student: Ik draai me nog een keertje om. Als ik nou gewoon ontbijt koop in de kantine, kan ik nog even blijven liggen. Slaperig vraag ik mezelf af of ik nog iets als huiswerk had moeten maken.

08:40 - docent: De studenten druppelen een voor een de collegezaal binnen met broodjes, kwarkbekers en kopjes koffie. Ik vraag me af of ze die verpakkingen expres zo maken dat ze zoveel mogelijk geluid maken, om het eerste kwartier van mijn les te verstoren.

08:55 - student: Ik hol 10 minuten te laat (had ik toch eerder op moeten staan) het college in. Ik duik snel in het dichtstbijzijnde bankje en probeer zachtjes mijn laptop tas te openen (hoe zachter je dat probeert, hoe opvallender het gekrijs van de rits klinkt). Ik kijk om me heen en zie iedereen zijn Facebook induiken. Oh ja, dat wilde ik ook nog even checken. Dit wordt een lange les.

08:56 - docent: Dat zul je altijd zien, heb ik net alle aandacht van de studenten, komt er ééntje te laat binnen. De student duikt snel het 'telaatkomersbankje' in en met luid kabaal wordt er een laptop tevoorschijn getoverd. Terwijl de laptop met gebrul opstart zie ik aan de blikken van de rest dat ik de aandacht alweer kwijt ben. Dit wordt een lange les.

09:00 - docent en student: Zucht, is het al bijna vakantie?

Het einde van het schooljaar is altijd maar zwaar. Stiekem heb ik wel respect voor alle docenten die het met ons uithouden in deze moeilijke tijd. Voor de laatste weken: heel veel succes en geniet daarna van de zomervakantie! Tot volgend schooljaar!

Evi Kuunders is derdejaarsstudent Communicatie in Breda

STUDENTEN NIET WELKOM NA OBSCENE FACEBOOK-CHATS

Harvard University heeft van ten minste tien toekomstige studenten de toelating ingetrokken. Op Facebook deelden zij aanstootgevende plaatjes en grappen. De chatgroep kwam voort uit een Facebookpagina voor toekomstige Harvard-studenten. Om in de besloten groep te worden toegelaten, moest eerst 'provocerend' materiaal gedeeld worden met de rest van de studenten. Het zou gaan om plaatjes die onder andere 'seksueel misbruik, de Holocaust, en (racistisch) geweld' bespotten. Toen Harvard daar lucht van kreeg, trok de universiteit een grens. Voor ten minste tien van de studenten in spe betekende het dat ze alsnog werden geweigerd.

Studenten moeten worden voorbereid op beroepspraktijk

HOORCOLLEGES NIET MEER VAN DEZE TIJD, MAAR WÉL BELANGRIJK

TEKST **AROLD ROESTENBURG** ILLUSTRATIE **JULIKA RUNOW**

Twintig studenten die in de weer zijn met touwtjes om beter met elkaar te leren communiceren. Een week chaos in Xplora waar eerstejaarsstudenten met K'NEX het bedrijfsleven naspelen. Kijk rond in de verschillende gebouwen van Avans en de kans is groot dat ergens een groep studenten op een heel andere manier bezig is met leren dan volgens het klassieke model van de docent voor de klas. Onderwijsvernieuwing is belangrijk. Het beroepenveld staat niet stil en heeft behoefte aan arbeidskrachten die voldoen aan de eisen van nu. Daarnaast is er een wereld van verschil in de manier waarop studenten kennis tot zich nemen in vergelijking met bijvoorbeeld tien of twintig jaar geleden. Een hoorcollege van twee uur waarin de student moet stilzitten en luisteren? Dat kunnen ze echt niet meer. Ze zijn gewend aan pushberichten, uitlegfilmpjes van maximaal 50

seconden en constante afleiding.

Maar toch... "Ze kunnen niet meer luisteren", verzuchtte een gast-spreker een aantal weken geleden na afloop van zijn college bij Avans. De man was geschokt door de muur van desinteresse die hij tegenover zich zag. Een muur van opengeklapte laptops en studenten die meer met hun smartphone bezig waren dan met wat er verteld wordt. Zitten bedrijven te wachten op arbeidskrachten die niet langer dan twintig minuten geconcentreerd kunnen werken? Voor wie een vergadering van een uur waarschijnlijk de ultieme saaiheid is? Ook hier ligt een taak voor een hoger beroepsopleiding. Misschien zijn hoorcolleges echt niet meer van deze tijd, maar studenten leren er wel geconcentreerd luisteren. Dat is zeker zo belangrijk als communiceren via een touwtje.

WAAAROM DAAROM

zit er niet op alle zwarte
medewerkerskoffie bij Avans
een schuimlaag?

Een bekend en veelbesproken fenomeen onder Avansmedewerkers: koffie mét of koffie zonder schuim. Waar het ene apparaat zwarte koffie aflevert zonder schuim, zet ogenschijnlijk precies hetzelfde apparaat vijftig meter verderop je bakje troost mét een crèmige schuimlaag. Bij verse bonenkoffie is het schuim afkomstig van de vetten, suikers en aroma's die van nature voorkomen in de koffieboon. De medewerkerskoffie van Avans is niet gemaakt van verse bonen maar van koffie-extract waar alleen water aan toegevoegd wordt. Een mixmotor in de automaat zorgt voor het laagje crème door op hoge snelheid de koffie met water te mixen. Verschillende instellingen of een defect in de koffieapparaten van Avans kunnen ervoor zorgen dat het ene kopje koffie wél voorzien is van schuim en het andere kopje niet. ●

Bron: Jacobs Douwe Egberts Professional

Docent Marise Khemissi regelde voor zichzelf een stage in Singapore. Ook studenten hebben daar baat bij. “Ik heb nog steeds contact met oud-collega’s die hun vraagstukken bij ons neerleggen.”

DOCENTSTAGE IN HET BUITENLAND:

‘IK WEET NU WEER WAT STUDENTEN DOORMAKEN’

Ik was zo nerveus voor mijn eerste werkdag. Ik had slecht geslapen. Allemaal nieuwe collega’s en alle communicatie in het Engels. Ik kan me nu veel beter identificeren met studenten die voor het eerst op stage gaan.” Marise Khemissi, docent Human Resource Management bij de Academie voor Algemeen en Financieel Management (AAFM) in Breda, liep vijf maanden stage in Singapore. Docentstages zijn geen nieuw fenomeen bij AAFM, maar Khemissi is wel de eerste docent die naar het buitenland wilde. “Internationalisering is zo’n belangrijk aspect binnen ons onderwijs dat ik

vond dat ik dat zelf mee moest maken.”

Praktijkervaring

Tijdens een careerevent op Avans sprak de docent na afloop met de vicepresident HR van een verpakkingenbedrijf. “Hij had net een stageplek in Australië voor een student geregeld en ik vroeg of hij ook voor docentstages kon zorgen. Daar had hij nog nooit van gehoord. Na mijn uitleg vroeg hij in welk land ik stage zou willen lopen en ik zei Singapore. Zo ben ik dus aan mijn stage gekomen.” Voor Khemissi was het na een aantal jaar als docent belangrijk om weer praktijkervaring op te

doen. “Natuurlijk houd je feeling met de praktijk dankzij bedrijfsbezoeken voor stage- en afstudeerbegeleiding. Maar dat is net wat anders dan zelf in de praktijk aan de slag gaan.”

Opdracht voor studenten

Volgens de docent heeft een docentstage veel meerwaarde voor de opleiding. “Al tijdens mijn tweede werkweek had ik skypecontact met studenten van de minor HR-advies. Mijn stagebedrijf had behoefte aan een onderzoek naar personeelsbehoud in China. Dat hebben studenten uitgezocht en vanuit Nederland gepresenteerd.

TEKST **AROLD ROESTENBURG** FOTOGRAFIE **BEELDVELD/WILFRIED SCHOLTES**

Ook daarna zijn er meerdere opdrachten via mijn stage bij de opleiding terechtgekomen. Dat is niet gestopt. Ik heb nog steeds contact met oud-collega's in Singapore die hun vraagstukken bij ons neerleggen." Voor Khemissi is het duidelijk dat je met een docentstage contacten legt die je anders nooit zou maken.

Een ander groot voordeel dat ze ziet is dat ze zich beter kan inleven in studenten. "Ik kan veel overtuigender uitleggen waarom een buitenlandstage echt een uitdaging is waar je vooral op persoonlijk vlak veel van kan leren. Ik weet nu wat studenten doormaken. Ik heb zelf ondervonden hoe het

is om in een onbekende stad bij een onbekend bedrijf te beginnen en daarnaast een nieuw leven op te bouwen."

Baan aangeboden

Ook voor het bedrijf was de komst van Khemissi een sprong in het diepe. "Ze hadden nog nooit gehoord van een docentstage en wisten niet wat ze konden verwachten. Natuurlijk wisten ze wel dat ik voor mijn docentschap elf jaar in de praktijk gewerkt heb, maar dan nog." Uiteindelijk was het bedrijf erg te spreken over de docent en boden ze haar een baan aan. "Dat was natuurlijk geweldig,

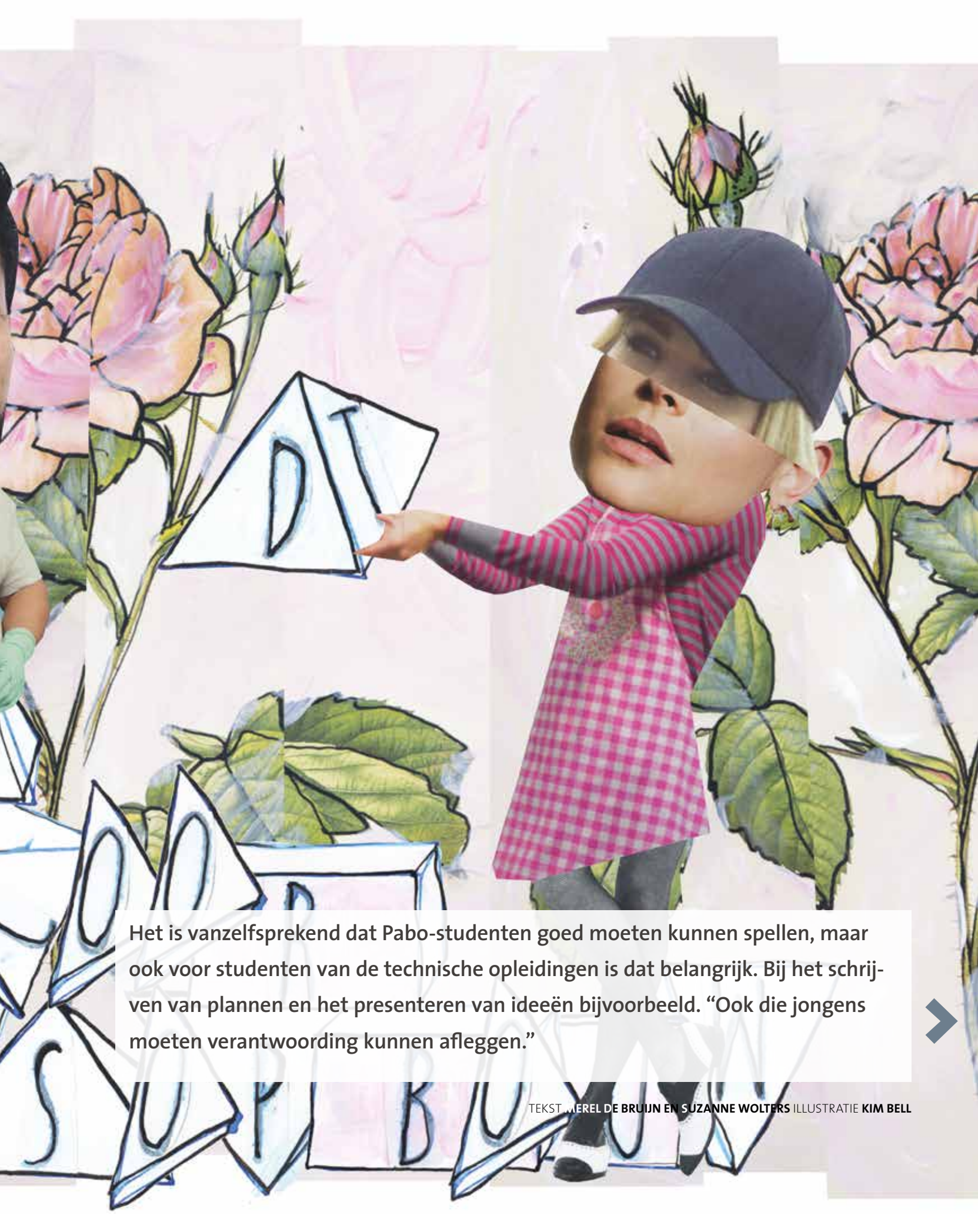
maar ik besepte al tijdens mijn stage dat ik nog niet klaar ben bij Avans. Ik vind het veel te leuk om met studenten te werken."

"Voor zowel docenten als studenten is het belangrijk om aan je ontwikkeling te blijven werken en af en toe buiten je comfortzone te treden. Een stage van bijna zes maanden in het buitenland is niet voor elke docent weggelegd, maar je kunt ook denken aan tien weken lesgeven op een buitenlandse universiteit of andere vormen."

Khemissi is de stage zo goed bevallen dat ze in mei is teruggegaan naar Singapore om vrienden en oud-collega's op te zoeken. ●

**'STUDENTEN
DOEN
ZICHZELF
TEKORT
ALS
ZE NIET
KUNNEN
SCHRIJVEN'**

Het is vanzelfsprekend dat Pabo-studenten goed moeten kunnen spellen, maar ook voor studenten van de technische opleidingen is dat belangrijk. Bij het schrijven van plannen en het presenteren van ideeën bijvoorbeeld. “Ook die jongens moeten verantwoording kunnen afleggen.”

TEKST MEREL DE BRUIJN EN SUZANNE WOLTERS ILLUSTRATIE KIM BELL

'Aandacht voor taal in alle vakken'

‘We leiden op de pabo studenten op tot leraar basisonderwijs”, zegt docent Nederlands Theo Pullens. “Van hen mogen we verwachten dat ze foutloos spellen. Stel je voor dat een student stage loopt in groep 8, op het bord een spelfout maakt en wordt gecorrigeerd door de leerlingen. Dat kan niet. De spellingvaardigheid moeten gewoon in orde zijn.” Meer dan tien jaar geleden verscheen in dagblad *Trouw* een artikel waarin kritiek werd geuit op pabostudenten. Ze zouden niet kunnen spellen. Dat verhaal heeft een tijd rondgezoogen. In 2006 besloot de HBO-raad, nu Vereniging Hogescholen, tot de invoering van een landelijke, verplichte taaltoets voor pabostudenten in het eerste jaar. Daarin lag de nadruk op spelling en daarnaast was er aandacht voor bijvoorbeeld interpunctie en grammatica. Studenten die de toets niet haalden, kregen hun propedeuse niet. “We hebben toen een aantal studenten een negatief bindend studieadvies moeten geven”, zegt Pullens.

Eindexamen

In het eerste jaar ging er veel tijd naar het voorbereiden op die taaltoets, wat tot onvrede leidde bij de docenten. Scholieren die van de middelbare school komen, moeten gewoon goed kunnen spellen, vonden de docenten. De verplichte taaltoets is inmiddels afgeschaft, op advies van de commissie Meijerink. Het eindexamen in het voortgezet onderwijs zou genoeg moeten zijn om de spellingvaardigheid te meten. De Pabo toetst die natuurlijk wel. Er zijn nog steeds studenten die in het eerste jaar een onvoldoende scoren. “Maar als leraar moet je goed kunnen spellen en daar doen wij alles aan.”

Taalprotocol

Het probleem ligt niet alleen op de pabo of de middelbare school, maar ontstaat al eerder, meent Pullens. “Op de basisschool wordt het

oefenen en toepassen van spelling uit elkaar gehaald. Er worden spellingsoefeningen gedaan, maar bij het maken van een opdracht voor aardrijkskunde is spelling niet belangrijk. Bij andere vakken worden leerlingen niet afge-rekend op spelling.”

Tot een paar jaar geleden gold dat ook voor de Pabo van Avans. Maar dat is veranderd. “Studenten moeten niet alleen bij een spellingtoets een voldoende halen, maar bij elk verslag of werkstuk moet de spelling in orde zijn. Te veel spelfouten betekent een onvoldoende.” Daarom is het Taalprotocol in het leven geroepen. Alle schriftelijke producten worden volgens het protocol beoordeeld. Als docenten twijfelen, kunnen ze terecht bij een van de neerlandici van de Pabo. “We zien bij studenten dat het werkt.” Inmiddels werken ook andere academies met het protocol. “Bij de Pabo is taal een hoofdvak, bij andere opleidingen vaak een vak in de marge. Ik ben voorstander van aandacht voor taal in alle vakken.” Maar eigenlijk moet Avans nog verder gaan, meent Pullens. Programma’s als Hogeschooltaal, die alleen de spellingvaardigheid toetsen, daar hebben studenten volgens de docent niet zoveel aan. “Waar het echt aan schort bij studenten is de schrijfvaardigheid. Daar zou Avans in moeten investeren.”

Gekke dingen

“De Nederlandse spelling is niet zo moeilijk”, zegt Pullens. “Er zitten alleen wat gekke dingen in. Ik ben dan ook voorstander van vereenvoudiging van de spelling.” Een voorbeeld: “Het woord gynaecoloog. Bijna niemand schrijft dat in één keer goed. Het zou veel makkelijker zijn om daar *ginekoloog* van te maken.” Voltwoordig blijven ingewikkeld. Wanneer gebruik je betekent en wanneer betekend? En het aaneenschrijven van woorden is moeilijk. Is het “eropaan komen”, “erop aankomen” of “er op aan komen”? “Er zitten problemen in de Nederlandse taal. Dat maakt foutloos spellen lastig.”

‘Om hogerop te komen moeten techniekstudenten kunnen schrijven’

Mijn stelregel is dat als je iets snapt, je het ook op papier kunt zetten. Ik geloof dat hier heel veel knappe koppen rondlopen met goede ideeën. Studenten doen zichzelf tekort als ze niet kunnen schrijven.”

Zie is geen neerlandica benadrukt ze, maar taal- en schrijfvaardigheid zijn belangrijke speerpunten voor Martine van Bouwdijk Bastiaanse - van Berckel, docent communicatieve en beroepsvaardigheden bij de opleiding Mechatronica in Breda. Voorheen was ze werkzaam als communicatieadviseur bij technische bedrijven.

Van Bouwdijk weet dus hoe belangrijk taal en communicatie zijn, óók in die sector. Want: “Als de studenten later hogerop willen komen, moeten ze kunnen schrijven en hun plannen en ideeën presenteren. Techniekstudenten denken: wat is het nut van taal? Maar ook zij moeten verantwoording kunnen afleggen.”

Veelvoorkomende fouten

De docent zag veel studenten worstelen met verslagen en onderzoeken: “Ze weten niet waar ze moeten beginnen. Sommige studenten smeten maar wat

zinnen op papier. Dan kregen ze een acht voor de techniek en een vier voor de communicatie.” Slechte hoofdvragen, zinnen van drie of vier regels en veel te lange opsommingen zonder verbindingen zijn veelvoorkomende fouten. “Of zinnen met veel moeilijke woorden om te verbloemen dat ze het eigenlijk niet begrijpen.” In de vijf jaar dat ze bij de Academie voor Engineering en ICT (AE&I) rondloopt, is het begrip ‘taalgeweten’ een belangrijk thema geworden.

“Ik heb het
Pabodocent
Theo Pullens
tijdens een
bijeenkomst
horen zeggen en
vond het zo’n mooi
begrip.” Taalgeweten
is de wil om taal op
de juiste manier te
gebruiken, de wil
om een goede
tekst te maken.

Voorbeeldfunctie

Als het op taalgewe-
ten aankomt, heeft
de docent een voor-
beeldfunctie. Ook bij
collega-docenten moest
er wat veranderen
in de werkwijze.
Door het
organiseren

van workshops wist ze draagvlak te creëren.

Er kwam meer aandacht voor hoe een verslag van studenten opgebouwd moet worden, inclusief een helder stappenplan voor het schrijfproces. Wat is het doel? Hoe maak je een goede structuur? Maar ook meer aandacht voor feedback.

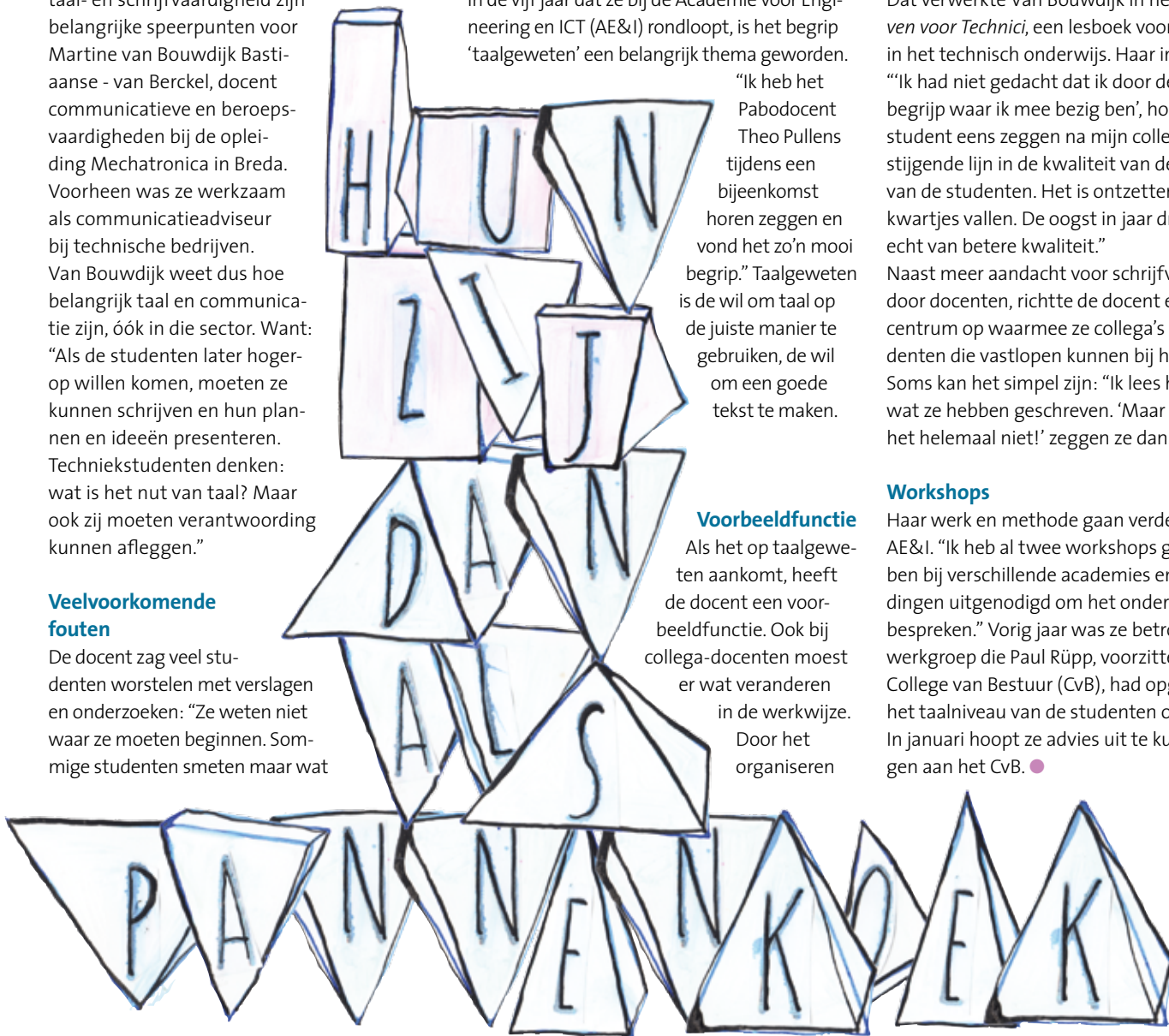
Dat verwerkte Van Bouwdijk in het boek *Schrijven voor Technici*, een lesboek voor studenten in het technisch onderwijs. Haar inzet loont:

“Ik had niet gedacht dat ik door de les beter begrijp waar ik mee bezig ben’, hoorde ik een student eens zeggen na mijn college. Er zit een stijgende lijn in de kwaliteit van de producten van de studenten. Het is ontzettend leuk als er kwartjes vallen. De oogst in jaar drie en vier is echt van betere kwaliteit.”

Naast meer aandacht voor schrijfvaardigheid door docenten, richtte de docent een Schrijfcentrum op waarmee ze collega's ontlast. Studenten die vastlopen kunnen bij haar terecht. Soms kan het simpel zijn: "Ik lees hardop voor wat ze hebben geschreven. 'Maar zo bedoel ik het helemaal niet!' zeggen ze dan."

Workshops

Haar werk en methode gaan verder dan alleen AE&I. “Ik heb al twee workshops gegeven en ben bij verschillende academies en opleidingen uitgenodigd om het onderwerp te bespreken.” Vorig jaar was ze betrokken bij de werkgroep die Paul Rüpp, voorzitter van het College van Bestuur (CvB), had opgezet om het taalniveau van de studenten op te krikken. In januari hoopt ze advies uit te kunnen brengen aan het CvB. ●

ALS IK NIET BIJ AVANS WERKTE, DAN WAS IK...

LORENZO VAN NIEUWKERK

informatiemedewerker Xplora Tilburg

“Na mijn afstuderen op het mbo heb ik verschillende banen gehad. Zo werkte ik een aantal jaar in een kledingwinkel. Toen ik afstudeerde in 2006 was er niet veel vraag naar ICT'ers op mbo-niveau. Voordat ik de vacature bij Avans zag, wilde ik eigenlijk een vervolgstudie informatica aan het hbo volgen. Het liefst zou ik namelijk systeembeheerder zijn.

Eigenlijk dacht ik dat de functie van informatiemedewerker bij Xplora ook meer ICT-gericht zou zijn. Ik zit nu bijna een jaar bij Avans en het werk bevalt me prima. Mijn contract houdt per september op. Dan ga ik alsnog de deeltijdstudie Informatica volgen, bij Avans in Breda. Volgend studiejaar sta ik dus aan de andere kant van de balie.”

MAARTJE DAMEN

docent Advanced Business Creation Den Bosch

“Kaartjesverkoper bij Disneyland Parijs! Dat stond vroeger al in mijn vriendenboekje. Al die boekjes beginnen voorin met een pagina voor jezelf. Daar kon je invullen wat je later wilde worden. Ik ben één keer in Disneyland geweest en dacht: kaartjesverkoper, dat is heel chill werk. Dan mag je aan het eind van de dag onbeperkt het park in. Geniaal toch!

Een jongen die verliefd op mij was op de basisschool had het ook gelezen. Hij schreef in m'n boekje dat hij samen met mij kaartjes wilde verkopen in Disneyland. Ik vond dat heel schattig. Maar we waren toen een jaar of vier, dus het is er nooit van gekomen.”

MUZAFFER YANIK

docent Pabo Breda

“Ik ben geboren en getogen in Oost-Turkije en opgegroeid met de liederen van de traditionele troubadours: muzikale Turkse dichters. Als jochie droomde ik ervan om zelf troubadour te worden, maar mijn passie voor muziek werd ingeperkt door mijn ooms, omdat ze bang waren dat ik mijn studie zou verwaarlozen.

Ik kwam pas op mijn negentiende naar Nederland. Natuurlijk vormde de taal een grote barrière, maar ik heb hard gewerkt om te komen waar ik nu ben. Spijt dat ik geen muzikant ben geworden? Absoluut niet. In mijn vrije tijd kan ik die creativiteit nog steeds kwijt. Ik zing, speel saz en heb een gedichtenbundel uitgebracht. Eigenlijk ben ik toch nog een beetje troubadour geworden.”

Ze staan voor de klas of zitten achter de balie. Maar wat zouden deze medewerkers doen als ze niet bij Avans werkten?

NATHALIE BROEDERS

medewerker facilitaire dienstverlening
Breda

“Begrijp me niet verkeerd hoor, ik vind mijn werk bij Avans keileuk. De facilitaire dienst is het kloppend hard van Avans. Van onderhoud tot beveiliging, receptie en reparatie. Maar stiekem droom ik er wel van om brandweervrouw te worden.

Vuur vind ik fascinerend en veel van mijn vrienden werken bij de brandweer. Die mooie blinkende rode wagens en de kick als je wordt opgeroepen. Volgens mij maak je veel mee en is het werk heel gevarieerd. Je doet ook nog iets nuttigs voor de samenleving. Collega's bij Avans kennen mij als een stoere vrouw, dus in die zin past het werk ook bij mijn karakter.”

RENÉ KASBERGEN

docent Communication & Multimedia
Design Den Bosch

“Vanuit de ruimte naar de aarde kijken moet *life changing* zijn. In de ruimte ben je gewichtloos en ik geloof dat het je kijk op het bestaan verandert. Het schudt je wakker: er is maar één aarde. Het is een jongensdroom. Ken je de foto Earthrise? Een foto van de aarde vanaf de maan. Ik zou naar de maan willen. Of naar een andere planeet. Als er enkeltjes naar Mars worden uitgedeeld, zou ik me vrijwillig opgeven. Alles hier achterlaten, puur voor de ervaring. Bij Albert Heijn hebben ze ruimteplaatjes van André Kuipers. Samen met mijn zoon-tje kijk ik naar de plaatjes. Ik ben jaloers op Kuipers.”

YVONNE JANSSEN

docent International Law & European
Union Policies ASIS Breda

“Tijdens de opstart van mijn bedrijf Benefit! liep ik een docent van Avans tegen het lijf. Hij hoorde dat ik een juridische achtergrond had en op zoek was naar een bron van inkomsten als zzp'er. Het toeval wilde dat de hogeschool op zoek was naar een freelance docent Sportmarketing. Zo rolde ik binnen bij Avans. Het lesgeven beviel zo goed, dat ik meteen reageerde toen er een vacature vrijkwam bij ASIS.

Als deze mooie functie niet op mijn pad was gekomen, werkte ik nu bij een adviesbureau. Bijvoorbeeld het trainingsbedrijf Reframe, dat de Willem II Voetbalacademie ondersteunt bij het mentale begeleidingstraject. Zij delen mijn filosofie: lichaam en geest zijn één. Dat zou ook een goede match geweest zijn.”

BRANDWEER-
VROUW

LIFECOACH

Bestemming: andere kant van de wereld

Met de vouwwagen naar een Franse camping kan altijd nog. Twee Avansdocenten reizen deze zomer naar bijzondere plekken. “Een fles wodka helpt om contact te maken met locals.”

TEKST SUZANNE WOLTERS FOTOGRAFIE LOET KOREMAN

‘In de Indonesische cultuur draait alles om naastenliefde’

Verliefd op Indonesië, dat is Krijn Nagtzaam, docent bij de Academie voor Engineering en ICT. Deze zomer gaat hij er weer vijf weken naartoe met zijn vrouw en kinderen.

“Ik heb iets met Indonesië. Ik ben er meerdere keren geweest en ik ben er getrouwd met mijn vrouw Femke, een oer-Hollandse. Bij mijn vorige werkgever had ik een collega die voorzitter was van de stichting Belajar Yuk, die kansarme kinderen in het Bangli-district op Bali en op Lombok sponsort. Ik voel een morele verplichting om me in te zetten voor het land, om iets terug te doen. Beperkte middelen kunnen al veel impact hebben. Als je veel reist, realiseer je je hoe goed wij het hebben.

Ik ben nu bestuurslid van de stichting. In 2015 heb ik drie maanden verlof gehad van Avans en ben ik met mijn vrouw en kinderen naar Bali en Lombok geweest. Deels voor vakantie en deels voor de stichting. Als ik daar ben, is dat vooral ceremonieel, ik kan niet echt iets doen, maar wel betrokkenheid tonen.

Deze zomer ga ik vijf weken naar Indonesië. Ik ben van plan om te kijken bij de waterput die we met de stichting hebben gefinancierd. Ook hoop ik wat telefoons en laptops mee te kunnen nemen om weg te geven.

En ik wil een meisje bezoeken dat dankzij ons een opleiding radiologie kan volgen. Ze heeft wel de middelbare school afgemaakt, maar moest gaan werken in plaats van studeren. Wij betalen haar studie, zorgen dat ze op kamers kan en een brommertje krijgt.

Onderwijs is in Indonesië een privilege. Het kost veel geld. De meeste kinderen gaan niet naar school, maar moeten werken in de rijstvelden. Dankzij onze stichting kunnen kinderen wel naar school. Het geeft ze zelfvertrouwen, zorgt ervoor dat ze later een betere baan vinden en een voorbeeldfunctie hebben voor de rest van het dorp. In de Indonesische cultuur draait alles om naastenliefde. Ook onderwijs volgen doe je niet voor jezelf, maar voor de gemeenschap.

De stichting heeft ook een voorzitter ter plekke, het hoofd van de basisschool. Hij ziet welke kinderen of welke familie geld nodig heeft. Als bestuursleden van de stichting naar Bali gaan, betalen ze de vlucht zelf. Alles wat we binnenhalen gaat naar de kinderen, er blijft niks aan de strijkstok hangen. We zijn kleinschalig en oprecht.

Laatst hebben we van een bedrijf een megadonatie gehad: 16.000 euro. Dat is veel voor ons. Meestal doen we projecten van een paar honderd euro. Dit bedrag is zo groot dat we niet goed wisten hoe we het moesten uitgeven. We hebben nu contact met een andere stichting.

ting, Giri Asih. Die is van twee mannen die een weeshuis runnen op Bali. Zij kunnen het geld goed gebruiken. Ik ben van plan om in mijn vakantie het weeshuis in het dorp Pohsanten te bezoeken.

Maar we zijn vooral in Indonesië om vakantie te vieren. Op Bali en Lombok is dat heel makkelijk. De natuur en de cultuur zijn erg mooi. Op Bali heb ik mijn vrouw een aantal jaar geleden spontaan ten huwelijk gevraagd. We zijn getrouwd in een resort dat ook weleens wordt afgehuurd door

Madonna. Met op de achtergrond het strand, vulkanen en rijstvelden. De Indonesiërs zijn heel kindvriendelijk. Ze nemen echt de tijd om met kinderen te spelen. Dat betekent dat je in een restaurant soms wat langer op je eten moet wachten.

Met onze kinderen praten we veel over Indonesië en over de kinderen die de stichting helpt. Als ze op vakantie een kindje ontmoeten met wie het klikt, willen we dat gaan sponsoren.”

‘Reizen met de Trans Mongolië Express vereist een strakke planning’

Nanda van Ginneken, docent en onderzoeker bij de Academie voor Gezondheidszorg, maakt deze zomer met haar vriend een reis door Rusland, Mongolië en China met de Trans Mongolië Express.

“Mijn vriend en ik houden allebei van reizen. We zijn nu een jaar samen en zochten voor deze zomer een bestemming waar we geen van beiden zijn geweest. Daar kwam onder andere de Trans Mongolië Express uit. We hebben er al veel voor moeten regelen: visa voor drie landen, een verklaring van de zorgverzekering en een werkgeversverklaring. Onze paspoorten zijn we zeker drie weken kwijt. Die liggen bij de ambassades voor de visumaanvragen. We hebben een identiteitskaart aangevraagd, voor het geval het te lang gaat duren. We gaan binnenkort namelijk nog naar het buitenland.

Ik had zelfs extra vaccinaties nodig, hoewel ik tegen de meeste ziektes wel ben ingeënt. Bij de GGD vroegen ze zich af wat ik ga doen in mijn vakantie. Voor Mongolië wordt een vaccinatie tegen tekenencefalitis aangeraden.

Onze reis begint in Moskou, waar we even blijven voor een steden-trip. Daar stappen we op de trein, waar we pas na vijf dagen weer uitgaan, in Irkoetsk. Die stad wordt ook wel het Parijs van Siberië genoemd, maar ik geloof niet dat er veel te doen is. We gaan daar vooral naartoe om het Baikalmeer te bezoeken, het grootste zoetwatermeer ter wereld.

Het meest kijk ik uit naar Mongolië, daar maken we een tocht van acht dagen. We gaan paardrijden, slapen in een Ger-tent en bezoeken de Gobiwoestijn. Dat is echt back to basic. Ik ben enorm nieuwsgierig naar het land, de natuur lijkt me heel mooi.

Onze reis eindigt in Peking, waar we een weekend blijven. Van daaruit gaan we naar de Chinese muur. We hebben er een goed hotel geboekt, want na alle nachten in de trein en de tocht door Mongolië lijkt wat meer luxe me wel fijn.

Ik ben erg benieuwd hoe het is om dagen achter elkaar in een trein te zitten. Vooral naar de rust die je dan hebt. Het enige wat je kunt doen is in je joggingpak in je coupé zitten, naar buiten kijken en lezen, daarvoor neem ik mijn e-reader mee.

We hebben tips gekregen van mensen die met de Trans Mongolië Express hebben gereisd. We weten nu dat het handig is om schoonmaakmiddel mee te nemen voor de ramen, anders kun je na een paar dagen niet meer naar buiten kijken. Er is kokend water, dus we pakken noedels in en Cup-a-Soup, maar ook een fles wodka. Dat kan handig zijn om contact te leggen met locals. Die pakken dezelfde trein als ze op familiebezoek gaan in het binnenland.

We maken deze reis niet vanwege het lekkere eten. Ik ben vegetariër, maar dat moet ik een beetje op z'n beloop laten. Dat heb ik vaker meegemaakt. Het lastige is dat ik de taal niet spreek, dus wat eten betreft kunnen ze me alles wijsmaken. De enige manier waarop we kunnen laten zien wat we bedoelen, is met een pictogrammenboekje. Daarin kunnen we plaatjes aanwijzen.

Reizen door verschillende landen betekent ook reizen op verschillende sporen. Bij de grens tussen Mongolië en China sta je een dag stil. De wagons worden opgetild en op een ander onderstel gezet. Ook worden alle papieren bij de grens gecontroleerd.

Onze reis gaat door verschillende tijdzones, maar in de trein wordt de Russische tijd aangehouden. Het grootste deel van de reis zijn de bordjes in het Russisch en die kunnen we niet lezen. We moeten goed opletten, zodat we op tijd uitstappen.

Deze reis vereist een strakke planning, alles is vastgelegd. Een groot verschil met bijvoorbeeld Zuid-Afrika, waar ik een auto had gehuurd en alles op de bonnefooi deed. Ik heb veel gereisd, maar ik verbaas me erover waar ik allemaal op moet letten. Zonder al die ervaringen had ik deze reis niet zo makkelijk kunnen maken.”

'HET IS EEN TYPISCH CREATIEVE WERKPLEK MET EEN HOOP SPULLEN'

Marco van Stratum is werkplaatsmeester metaal bij AKV|St.Joost in Breda en ruimtelijk ontwerper. Net buiten Breda heeft hij een werkplaats waar hij in de avonden en weekenden experimenteert, uitdoktert en test. "Ik noem het ook wel mijn creatieve speeltuin."

"Hoe iets werkt of moet werken en daaraan een oplossing voor bedenken, daar kan ik me helemaal in vastbijten. Zoals deze vacuümpomp. Die gebruik ik voor mijn CNC portaalfreesmachine. Ik heb de machine in fases gemaakt, geen idee hoe lang ik er mee bezig ben geweest. Voor de pomp had ik een buffervat nodig. Waar zitten die in? O ja, in een auto, bedacht ik me. Via een autosloperij kocht ik de benodigde vaten. Bovenop zie je de pomp. Via Marktplaats kwam ik uit bij een gloednieuwe partij vacuümpompen, waarschijnlijk vanuit een faillissement. Deze vacuümpomp gebruik ik wanneer ik ga frezen. De pomp zuigt het materiaal helemaal vast aan een zelfgebouwde vacuümtafel zodat het niet kan verschuiven. De tafel is tot op de vijf honderdste millimeter nauwkeurig afgesteld, volledig vlak. Het zijn bestaande producten, maar het scheelt veel geld als je het zelf maakt. Het is geen productiewerkplaats maar een ruimte om te experimenteren en ideeën te ontwikkelen. Ik noem het ook wel mijn creatieve speeltuin. Het is een typisch creatieve werkplek met een hoop spullen, gereedschappen en machines. Een collega en ik huren de ruimte sinds april en veel staat nog in dozen. Het eerste dat ik aanzet bij binnenkomst is de radio, Studio Brussel. Na het eten ga ik hierheen tot een uur of twaalf, de volgende dag moet er natuurlijk weer gewerkt worden. Ik ben nog bezig met het sanitair zoals een wc, niet geheel onbelangrijk." ●

A portrait of Petra Smolders, a woman with short brown hair, smiling. She is wearing a light blue button-down shirt. The background is a soft-focus outdoor scene with green foliage.

Om bezittingen geeft ze niet en salaris van Avans wil ze eigenlijk niet ontvangen. Petra Smolders, docent onderzoeksvaardigheden bij de Academie voor Deeltijd, leeft samen met haar vriend en dochter met weinig spullen, nauwelijks geld en zonder vaste verblijfplaats.

ALLE BEZITTINGEN IN EEN RUGZAK: DOCENT PETRA IS NIET MEER AFHANKELIJK

Vier jaar geleden ontmoette Petra Smolders, toen nog zelfstandig ondernemer met een eigen onderzoeksbureau, nu docent bij de Academie voor Deeltijd, haar huidige vriend Robbert. De ex-bankier leefde op dat moment zonder geld. “Hij vertelde over de huidige economie die gebaseerd is op schaarste en bezittingen. En over zijn eigen versie van de geefeconomie waarbij mensen onvoorwaardelijk geven”, vertelt Petra. “In de geefeconomie ontstaat overvloed omdat iedereen iets teruggeeft. Ik voelde gewoon: dit klopt.” Robbert leefde volledig zonder geld, maar dat ging Petra net te ver. “Ik heb niet per se de behoefte om helemaal zonder geld te leven. Ik daagde hem uit: wat als je geld weer toe zou laten? Niet dat je het belangrijk maakt, maar dat het er gewoon weer mag zijn. Zou je dan nog steeds de overvloed kunnen voelen? Dat is het pad dat we samen hebben ontdekt.” De visie van de geefeconomie volgens Petra: iedereen geeft onvoorwaardelijk het beste van zichzelf. “Materieel maar vooral ook immaterieel. Dat gaat over talent, kwaliteit en datgene waar je blij van wordt. Dat geef je aan de wereld. Als iedereen dat zou doen, is er overvloed.” Geen voor wat hoort wat, in de wereld van Petra is alles onvoorwaardelijk. “Het ‘probleem’ is niet alleen het geld maar ook om het constante gevoel dat je iets terug moet doen. Dat haal je daarmee weg, want ik geef gewoon onvoorwaardelijk.”

Liever geen salaris

“Mijn manager vroeg me of ik wel salaris wilde ontvangen toen ik het verhaal van geefeconomie vertelde. Ik werk bij Avans, daar hoef ik niets voor terug. Ik ben iets aan het doen waar ik superblij van word. Ik ontvang liever geen salaris. Maar volgens de cao kan het gewoon niet. Ik heb me daarbij neergelegd. Voor mij is het belangrijk dat ik ruimte krijg om te bouwen aan wat ik mooi vind. Zolang dat kan, neem ik het salaris voor lief.”

Er is dus wel geld in het leven van Petra en haar gezin. Daar betalen ze onder andere hun eten van. “We zijn niet tegen geld maar we willen er niet afhankelijk van zijn. Wij gebruiken geld puur als middel. Alleen als het er is, gebruiken we het. Zo simpel is het echt”, vertelt Petra. “We geven het alleen uit aan dingen waarvan wij voelen dat het waardevol is. Spullen kopen we niet, die vinden we niet waardevol.” Kleding, wat toiletartikelen, wasbare luiers voor dochter Doris en een laptop heeft Petra in haar rugzak: “Maar als die laptop morgen gestolen wordt, maak ik me daar niet druk om. Er komt wel weer een nieuwe.”

En wat als niemand meer iets zou geven? “Dan gaan we de natuur in en plukken we daar eten. Als we geen kleren meer hebben, boeiend, dan hebben we geen kleren.”

VAN GELD

TEKST **SJUUL NELISSEN** FOTOGRAFIE **TESSA WIEGERINCK**

Grote gift

Onlangs ontving de Stichting Geefeconomie van Petra en Robbert een gift van 300.000 euro. Een klein deel kunnen ze zelf gebruiken, het grootste deel van het geld zit in de stichting. “De schenker vond het zo belangrijk waar wij voor staan dat ze ons al haar geld schonk. Met de stichting en het geld ondersteunen we pioniers. Mensen die in vertrouwen leven en écht hun hart durven te volgen. Dat hoeft niet per se met de economie te maken te hebben. Die pioniers krijgen een onvoorwaardelijke gift. Doe ermee wat je wil.” “Een voorbeeld van een pionier is een jongen die volop aan het bouwen is aan een organisatie rondom een nieuwe manier van verzekeren, waarbij zorg voor elkaar en vertrouwen voorop staan. Hij steekt daar al zijn tijd in en bouwt aan iets nieuws wat de wereld weer mooier maakt.”

Kritiek

De reacties op het leven van Petra zijn gemixt. Niet iedereen is enthousiast over haar levenswijze, het gezin krijgt ook negatieve reacties. “Als je geen geld hebt, wie ben je dan nog? Dan ben je niet waardevol. Een klaploper, egoïstisch, een profiteur of een parasiet, we hebben het allemaal gehoord. Want je doet geen enkele moeite om geld te verdienen. Die mensen denken nog vanuit het oude paradigma. Ze zitten zo in hun eigen wereld, een andere dan waar wij in leven en dat is oké.” ●

NET WEG BIJ AVANS

Hans van Oosterbosch

Leeftijd: 66 jaar

Werkzaam bij Avans: 1999 - 2017

Functie: Docent Pabo en voorzitter onderwijscommissie

Gaat: 22 juni met pensioen

Je hebt je achttien jaar ingespannen voor Avans. Kun je vertellen hoe het ooit allemaal begon?

“Na mijn opleiding heb ik veertien jaar als leerkracht in het basisonderwijs gewerkt. Ik heb met name bovenbouw-leerlingen met veel plezier lesgegeven, maar gaandeweg kriebelde het: ik wilde een volgende carrièrestap maken.”

En dat werd Avans?

“Nee, eerst werd ik directeur van de basisschool. Daarna kwam Avans. Ik heb Pabostudenten uit alle jaren lesgegeven, maar aan het einde van mijn loopbaan vooral derde- en vierdejaars. Werken voor Avans is me heel goed bevallen. Ik heb altijd de ruimte gekregen om me verder te ontwikkelen, met als gevolg dat ik talloze functies heb vervuld. Organiseren vind ik fantastisch, dus ik was niet alleen docent, maar ook opleidingscoördinator, fasehoofd en voorzitter van de onderwijscommissie. Laatst heb ik ook mijn master Onderwijskunde afgerond.”

Het klinkt alsof je er nog lang niet klaar mee bent.

“Nee, eigenlijk wil ik niet eens weg, maar tja, dat is het beleid. Ik pak deze week mijn laatste spullen in, maar het voelt onwerkelijk.”

Wat ga je het meeste missen?

“Collega's en studenten. Je bouwt een waardevol netwerk op binnen de hogeschool. Het wordt wennen om die vertrouwde gezichten niet meer dagelijks te zien. Het lesgeven zelf stopt wel op een hoogtepunt. Na ruim 45 jaar is het goed geweest.”

Ben je bang voor het zwarte gat?

“Natuurlijk spookt dat door mijn hoofd, maar daar ben ik het type niet voor. Ik blijf voorzitter van de Raad van Toezicht van de Borgesiusstichting. Ook heb ik plannen om een aantal boeken te schrijven en wil ik meer fotograferen. Geen tijd om stil te zitten dus!”

COLUMNMICHAEL

Ok doe!

Het lijkt gisteren: met mijn docentenkoffertje in mijn docentenblouse en met mijn docentenkap-sel stapte ik de gebouwen van Avans binnen. Nog wonend in een studentenhuus en met natte plekken onder mijn oksels, maar vol grootse plannen en met een prachtig beeld van mijn ideale toekomst: ik word de beste docent, nooit zo saai als alle docenten die ik ook heb gehad.

Maar na 32 stagiairs, 3 slb-klassen, 27 vrijdagmiddagborrels, 52 loonstrookjes, 2150 nagekeken opdrachten, 756 lessen (bij benadering), 38 columns voor *Punt*, een lieve vriendin, een prachtige (Avans) dochter, en 4,5 jaar heel veel werkplezier, is het voor mij tijd om afscheid te nemen. Of er wat veranderd is? Ja: ik ben van mijn natte oksels af, ken de weg in de gebouwen en mijn vriendin heeft mijn docentenblouses naar Afrika gestuurd ("Daar houden ze vast ook van geruite overhemden").

Maar verder is "later" vooral heel snel "nu" geworden. Saai ben ik niet geworden, al verandert de definitie daarvan wel met de jaren. Aan het begin stond ik nog drie keer in de week tot in de vroege uurtjes in de kroeg, pub of bar. Zwetend en dansend doorhalen tot 4 uur redt mijn oude, kreupele lijf nu niet meer, maar ik sta me wel nog wekelijks tijdens de lessen in het zweet te werken. Saaiheid is een keuze.

Later is net een mug: je hoort hem in de verte maar ziet hem niet, en als je 's ochtends wakker wordt ben je mooi gestoken. Het doet me denken aan Klein Orkest: "Later, later is allang begonnen en vandaag komt nooit meer terug".

Ik ben later al voorbij, maar voor jou als student ligt het nog achter de horizon. En je kunt nu klagen over colleges, docenten, tentamens en de smerige koffie, maar later is een bitch, en die komt sneller dan je denkt. Geniet dus van je studententijd!

Rest mij nog om jou als (trouwe) lezer te bedanken voor je (des)interesse! En mijn studenten hebben veel van mij geleerd, maar ik ook van jullie als student. Wat voor mij het belangrijkste is gebleken? Pas je aan de beleavingswereld van de student aan. En daarom eindig ik mijn tijd hier graag hetzelfde als de studenten mijn les: ok doe!

Michael Doove is docent taal- en communicatieve vaardigheden aan de Juridische Hogeschool

STUDENTENTIJD VAN

HANNEKE BERGHOF

'Studenten weten niet dat ik bij een dispuut zat, dat klinkt zo gek'

Na zich het eerste jaar gefocust te hebben op haar propedeuse, zocht Hanneke Berghof (bovenaan midden op de foto), docent van de minor Online Marketing in Den Bosch, het studentenleven op. In Maastricht ging ze in haar tweede studiejaar bij een damesdispuut. "Eigenlijk is dat niks voor mij."

"Ik studeerde International Business Studies aan de Universiteit Maastricht. Het eerste jaar was ik heel braaf. Ik kwam uit Haarlem, dus op kamers in Maastricht en proberen mijn propedeuse te halen, was al een heel avontuur. Maastricht had en heeft een grote studentenverenigingscultuur. Eigenlijk is dat niks voor mij: de ontgroeningen, allemaal dezelfde kleding dragen of van die rare ontzeggingen dat je bijvoorbeeld nooit met je rug naar de bar mag staan. Daar heb ik helemaal niks mee. Ik ging op kennismaking bij verschillende dispuuten. Die pasten allemaal niet bij me, tot ik bij Damesdispuut MINX op kennismakingsgesprek ging. Stoere zelfstandige vrouwen die niet allemaal in dezelfde blouse rondlopen, maar gewoon in een capuchontrui. Het was een fantastische tijd.

Ik vond mijn studie heel leuk en aan de meiden van het dispuut heb ik veel vriendinnen overgehouden. Woensdagavond was dispuutsavond. Die ging altijd veel te snel voorbij en daarna was het weer lang wachten op de volgende woensdagavond. Het fijne aan een dispuut is de eigen cultuur, dat je een plek hebt waar je altijd binnen kunt lopen. Ook inhoudelijk voegt het veel toe. Zeker toen ik werd gekozen als voorzitter. In dat jaar heb ik een auto-ongeluk gehad. Toen kreeg ik veel steun vanuit het dispuut. Studenten weten niet dat ik bij een dispuut zat, dat klinkt zo gek. Een collega zat ook bij een dispuut in Maastricht. Dat is wel grappig, een dispuut is tekenend voor de mensen die er bij zitten. Daardoor heb je meteen een beeld van wat voor persoon iemand is."

*'We kennen het verhaal
achter elk beeldje'*

BIBAAN

ROB KUITERS WERKT DRIE DAGEN IN DE WEEK ALS FACILITAIR MEDEWERKER BIJ AVANS. DAARNAAST HEEFT HIJ SAMEN MET ZIJN VROUW EEN WINKEL EN WEBSHOP IN COLLECTABLES: FRIENDS 2 HOLD ON.

"Soms heb je er achteraf spijt van dat je een beeld verkocht hebt. We hadden een aantal exemplaren staan van een groot beeld van één van de dwergen uit Sneeuwwitje met twee diamanten in zijn handen. Mijn vrouw had nog gezegd dat ze er een wilde houden, maar ik heb per ongeluk de laatste verkocht. Dat moet ik nog steeds elk half jaar horen. We zijn zelf groot liefhebber van Disney en ook van fantasy dus daarom zijn dat de beeldjes die we voornamelijk hebben. Onze klanten vind je in alle leeftijdscategorieën. We bieden voor elk prijssegment iets. We hebben Disneybeelden van 20 euro en van boven de 1000. Wat we verkopen moet van goede kwaliteit zijn en we moeten er zelf achter staan. Elk jaar in februari en september bezoeken we beurzen om inspiratie op te doen voor de collectie. Daarnaast hebben we nauw contact met diverse leveranciers. Dat is de kracht van onze winkel denk ik. We doen kennis op over wat we verkopen en delen die met de klant. We kennen het verhaal achter elk beeldje. De winkel is geleidelijk uitgegroeid tot wat het nu is. We zijn drie dagen in de week open en steeds meer mensen weten ons online te vinden. Ook uit Amerika en Canada. Mijn werk bij Avans vind ik heerlijk om te doen, juist omdat het totaal anders is dan de winkel. Die afwisseling werkt ontspannend."

FOTO LISE WOLF

Hoewel ze nog maar een jaar als docent Verpleegkunde werkt, is Nina van Ingen verkozen tot Docent van het Jaar. Studenten stemden op Van Ingen vanwege haar aanstekelijke enthousiasme en betrokkenheid. “Ik vind het belangrijk dat iedereen zich gehoord voelt.”

‘Ik neem mezelf niet al te serieus, maar mijn werk wel’

Nina van Ingen, Avans-docent van het jaar 2017, worstelt zichtbaar met het vinden van woorden om haar blijdschap te beschrijven. “Het is bizar, ik kan het nog niet bevatten”, zegt ze. “Ik probeer studenten eraan te herinneren dat we gelijkwaardig zijn. Er is geen hiërarchie wat mij betreft.” Haar aanpak blijkt succesvol, want met 26 procent van de stemmen won zij als jongste kandidaat de negende editie van de verkiezing.

Begaan met studenten

“Eigenlijk had ik dit niet zonder mijn collega’s gekund”, meent ze. “Zij inspireren me en dagen me uit.” Voormalig afstudeerbegeleider Nanda van Ginniken prees haar collega tijdens de uitreiking om haar empathie. “Nina is erg begaan met collega’s en studenten. Terwijl ze aan haar eigen afstudeeronderzoek ploeterde, vroeg ze altijd hoe het met mijn onderzoek ging.”

Lovende woorden, die Van Ingen behoorlijk verlegen maken. Net zoals de complimenten van sommige studenten. “Als ik denk aan alle lieve dingen die het afgelopen jaar over me gezegd zijn, word ik weer ongemakkelijk”, lacht ze. Haar bescheidenheid past ook bij haar motto. “Ik neem mezelf niet al te serieus, maar mijn werk wel.”

Leergierig

Afgelopen zomer rondde Van Ingen haar studie Verpleegkunde af bij Avans, maar met leren was ze nog lang niet klaar. “Door mijn leergierigheid snakte ik naar academische verdieping.” Terwijl ze de laatste hand legde aan haar scriptie, schreef ze zich in voor een pre-master in Klinische Gezondheidswetenschappen.

Toen werd Van Ingen gevraagd een presentatie te geven aan derdejaarsstudenten over de overgang van het derde naar het vierde jaar. “Het waren honderdtwintig studenten”, vertelt ze, nog steeds met een tikje ongeloof in haar stem. “Honderdtwintig! Ik vond het doodeng, maar ik deed het toch. Ik wilde ze een hart onder de riem steken. Faalangst is niet nodig, je bent niet voor niets zo ver gekomen.”

Van student naar docent

Met haar presentatie maakte ze niet alleen indruk op de derdejaarsstudenten, maar ook op collega’s. “Dat is een grappig verhaal”, meent Van Ingen. “Ik kreeg een mailtje over een functie die was vrijgekomen. Mijn presentatie had collega’s aangegrepen, dus mocht ik in gesprek met de adjunct-directeur.” Dan lachend: “Ik heb dat mailtje wel honderd keer gelezen, omdat ik het niet geloofde.” Een week na de diploma-uitreiking werd ze aangenomen als docent op Avans.

Soms merkt de docent dat ze praktijkervaring mist. “Met voorbeelden uit de praktijk zou ik de complexe materie kunnen verduidelijken.” Dat gebrek compenseert Van Ingen nu met het afleggen van stagebezoeken en het netwerken met andere verpleegkundigen. “Zo houd ik *feeling* met het werkveld en blijf ik op de hoogte van relevante zorgontwikkelingen.”

Hecht gezin

Volgens eigen zeggen dankt Van Ingen haar bevlogenheid aan haar omgeving. “Ik heb lieve vrienden, maar ook een solide thuissituatie.” Van Ingen groeide op in het kleine Gemonde, met haar ouders en broer. “Mijn moeder is twee keer ernstig ziek geweest. Dat bracht ons als gezin dichter bij elkaar, maar deed me ook realiseren hoe kostbaar het leven is. Daar komt mijn drijfveer vandaan.”

Soms vragen studenten haar of ze ook weleens wat leuks doet. “Nee, ik ben altijd aan het werk of op de universiteit”, grapt ze dan. “Integendeel. Zonder de juiste balans houd ik het niet vol. Ik stap graag en sport veel.” Ze droomt er ook van om ooit een wereldreis te maken. “Maar dat is toekomstmuziek hoor. Toevallig is mijn contract net verlengd, dus Avans is voorlopig niet van mij af!” ●

'MET HET DANSSEN GEEF IK HANDEN EN VOETEN AAN MIJN ENERGIE'

Ze doceert bij de Academie voor Bouw en Infra, is coördinator GreenOffice én actief bij GroenLinks. Tussen haar werkzaamheden door, doet Esther Punte moeiteloos een *pas de chat* op spitzten. "Als ik een balletles oversla, voel ik me niet fijn."

Esther Punte's liefde voor pirouettes ontstond op haar zesde in Utrecht. "Als tiener overwoog ik de dansacademie, maar later besloot ik dat ik ook graag met maatschappelijke vraagstukken bezig ben." Nu woont ze in Den Haag, werkt ze bij Avans en beoefent ze in haar vrije tijd verschillende dansvormen: klassiek ballet, street- en showdance. "Ik heb veel energie", vertelt ze. "Met het dansen geef ik letterlijk handen en voeten aan mijn energie."

Klassiek ballet staat bekend als een dansvorm met een ijzeren lesmethode. Punte maakt er graag tijd voor vrij. "Als mijn agenda te vol is met werkafspraken, is dat een duidelijk signaal dat ik moet afremmen. Als ik een dansles oversla, voel ik me niet fijn."

De grote drijfkracht achter ballet is discipline. "Een mooie pirouette maken of een *grande jeté* vergt uiterste concentratie, dus ik moet continu gefocust zijn." Dankzij haar jarenlange ervaring zijn zowel haar houding als conditie optimaal. "Ik ben stiekem best sterk. Maar dat komt niet alleen door ballet. Ik vind bewegen überhaupt fijn. Zit-

ten is het nieuwe roken", grapt ze.

Omdat Punte bij twee dansscholen danst, zowel op spitzten als gymmen, geeft ze minstens twee voorstellingen per jaar. "Op een dansschool zitten veel kinderen en alle ouders, opa's en oma's willen dolgraag een kijkje nemen. Daarom organiseren we grote voorstellingen, vaak in een lang weekend. Daar komen zo'n drieduizend bezoekers op af."

Eén hoogtepunt kan ze niet noemen, wel een anekdote: "Ooit raakte ik uit balans aan het einde van een voorstelling en maakte ik een rare pas. Gelukkig zag niemand het dankzij mijn grote tutu", lacht ze.

Dartelt, swingt en zwiert ze over vijf jaar nog steeds? "Absoluut! Dansen zit in mij, daar stop ik niet zomaar mee." Liefst zou ze het iedereen aanraden. "Misschien niet per se ballet, maar beweging is zo goed voor je. Het werkt bevrijdend, ook in je hoofd."

Brazilië

OPENHARTIGE BEVOLKING EN SCHILDERACHTIG LANDSCHAP

Jappe de Best is docent Milieukunde en werkt bij Avans Living Lab, waar Nederlandse en Braziliaanse studenten onderzoek doen naar een groenere economie. De Best vliegt regelmatig een week op en neer naar het zonnige en drukke Belo Horizonte in Brazilië.

Wat doe jij tijdens je werkbezoek in Brazilië?

“Avans werkt nauw samen met de Braziliaanse universiteiten PUC Minas, UFMG en Vicosia. Er zijn altijd minimaal vijf Avansstudenten in Brazilië en andersom zeker vier Braziliaanse studenten in Breda. Ik neem een kijkje bij onze stagiaires, geef gastcolleges en leg contacten met docenten en onderzoekers.”

Zijn de lesvormen anders op Braziliaanse universiteiten?

“Jazeker. Brazilianen zijn het gewend dat de docent fungeert als zendmast. Traditioneel in de schoolbanken in ‘busopstelling’, hand opsteken, enzovoort. Mijn gastcolleges zijn interactief, dat is nieuw voor ze. De studenten reageren daar gelukkig wel enthousiast op. Het stimuleert ze om creatiever te denken en het vergroot de lesparticipatie.”

Merk je dat er grote culturele verschillen zijn?

“Wat mij opvalt is de strikte hiërarchie. Dat was in het begin onwennig omdat we dat in Nederland niet gewend zijn. Zo komt een directeur hoogdravend opdagen tijdens een vergadering. Bij dat soort formele gelegenheden zijn de machtsverhoudingen duidelijk merkbaar. Die cultuur van onderdanigheid zie je gelukkig niet tijdens colleges of in het laboratorium. Daar werkt iedereen samen en op gelijke voet.”

Kunnen Nederlandse studenten iets leren van Brazilianen?

“Het is ongelooflijk hoe gedreven studenten hier zijn. Ze benutten alle kansen, zijn enthousiast en leergierig. Misschien komt dat wel omdat ze weinig hebben. Wij zijn in dat opzicht best verwend: we hebben meer lesmateriaal en een groter budget.”

Wat vind je van het Zuid-Amerikaanse land?

“Geweldig! Brazilianen zijn heel vriendelijk en

openhartig. Ze doen er alles aan om je op je gemak te stellen. Na een college gaan we vaak de binnenstad in voor een drankje met docenten en studenten. De sfeer is er hartelijk en het landschap is schilderachtig mooi. Ik moet bekennen dat ik een beetje verliefd ben geworden op het land.”

Hoe is het gesteld met de gastronomie?

“De Braziliaanse keuken is enorm veelzijdig, al ga ik zelf altijd voor kruidige barbecuegerechten en verse, lokale groenten. Mijn favoriete drankje is Caipirinha, dat bestaat uit limoen, rum, ijs en suiker.”

Zo te horen heb je ook genoeg vrije tijd.

“Doordeweeks zit het programma juist bomvol. Van 08.00 tot 22.00 geef ik les, bezoek ik stagiaires en woon ik vergaderingen bij. In de weekenden ben ik vrij. Dan pak ik de mountainbike en cross ik door de imposante bergen rond Belo Horizonte of bezoek ik de stad Ouro Preto. Soms spreek ik af met oud-studenten die een poos in Nederland onderzoek hebben gedaan. Dat is altijd een warm weerzien. Zij fungeren dan ook als gids, ideaal.”

Is er ook een keerzijde aan zo'n werkreis?

“Het is zeker niet alleen maar pais en vree. De bureaucratie in Brazilië is heel frustrerend. Voordat een project eindelijk subsidie krijgt van de Braziliaanse overheid, moeten we absurd lang wachten. In Nederland boffen we in dat opzicht wel. Forenzen tussen Brazilië en Nederland is ook slopend. Na acht dagen Brazilië moet ik direct weer lesgeven in Nederland. Ondertussen heb ik dan wel een hoop gemist, dus moet ik hard werken om het bij te houden. Ik doe het overigens graag, want ik zou de gastcolleges absoluut niet willen opgeven.” ●

13-16 JULI

BUMPERKLUIVEN

Foodtrucks, live muziek en kindere entertainment. Meer heb je niet nodig op een foodfestival. In het Van Sonsbeeckpark in Breda vindt in juli de tweede editie van Bumperkluiven plaats. Nu alleen nog hopen op mooi weer.

Van Sonsbeeckpark Breda, 16.00 uur, toegang gratis

24-25 JUNI

FESTIVAL MUNDIAL

Het is weer tijd voor het gezelligste festival van Tilburg. Op Festival Mundial geniet je van (wereld)muziek van onder andere Linde Schöne, Brainpower, Rilan & the Bombardiers en Honne. Je kunt er lekker eten bij een van de foodtrucks en dit jaar voor het eerst shoppen bij de kraampjes van de Swan Market.

Meer informatie: festivalmundial.nl

16 JULI-6 AUGUSTUS

WEURO 2017

Wordt Nederland deze zomer Europees Kampioen? Het zou zomaar kunnen op het EK Vrouwen-voetbal. Wedstrijden worden onder andere in Tilburg en Breda gespeeld. Op 24 juli is in het Willem II Stadion de kraker België-Nederland.

Meer informatie: weuro2017.nl

3-13 AUGUSTUS

THEATERFESTIVAL BOULEVARD

Ook dit jaar strijkt Theaterfestival Boulevard in de zomervakantie neer in de Bossche binnenstad. Het programma is gevuld met dans, muziek, theater en beeldende kunst. Zo zijn er elke avond optredens van singer-songwriters, kun je een bezoek brengen aan Phobiaroma, een 21e eeuwse spookhuis van Dries Verhoeven, en eindexamenwerk van studenten van AKVIST Joost bekijken.

Meer informatie: festivalboulevard.nl

23 JULI

BREDA DRIJFT

Haal je rubberboot of opblaaskrokodil maar uit de schuur, want tijdens Breda Drijft mogen ze mee de singel in. Vaar langs de vele barboten en muziekpodia en maak er een gezellige middag op het water van. De afterparty is bij Strand Binnen.

Haven Breda, 13.00 uur, 14,50 euro

BOEK ANDERS DE LA MOTTE - HET EINDE VAN DE ZOMER

De vijfjarige Billy verdwijnt uit de tuin van zijn ouderlijk huis op het Zweedse platteland. Het hele dorp loopt uit om hem te zoeken, maar tevergeefs. Er wordt alleen een schoen aangetroffen in de maïsvelden. Twintig jaar later geeft Veronica, de oudere zus van Billy, groepstherapie in Stockholm. Plotseling sluit een vreemde jongeman zich aan bij de groep. Hij begint te vertellen over zijn onverklaarbare herinneringen aan de verdwijning van een jongetje.

Zo begint *Het einde van de zomer*, een Zweedse thriller die je meerdere keren op het verkeerde been zet, maar vooral heerlijk is om te lezen. Wat is er gebeurd met Billy? Welk geheim houdt het dorp verborgen? Het zijn vragen waar je als lezer gewoon een antwoord op moet hebben. De la Motte benadert met dit boek de klasse van een schrijver als Henning Mankell. [Arold Roestenburg]

APP TIKKIE

Stel, je hebt een middag op het terras gezeten of ergens gegeten. De rekening splitsen is best gierig. Iedereen achter de vorden aanzitten als jij de rekening hebt voorgeschoten en dat bijhouden in je notities is omslachtig. Om alles wat gemakkelijker te maken is de app Tikkie in het leven geroepen. Bij het eerste gebruik van Tikkie doorloop je een paar simpele stappen zoals het invoeren van je telefoon- en rekeningnummer. Vervolgens maak je een betaalverzoek aan. Daarin kun je het bedrag en de reden invullen. Dat betaalverzoek deel je via WhatsApp met je vrienden. De app werkt met iDEAL en is dus betrouwbaar. Het fijne van Tikkie is het gebruiksgemak. Je vrienden hoeven de app niet zelf te downloaden om er gebruik van te maken. Kortom: het is een simpele en functionele app waardoor hannesen met wanbetalende vrienden, collega's of teamgenoten verleden tijd is. [Merel de Bruijn]

FILM MY COUSIN RACHEL

Philip de Cornish (Sam Claflin, o.a. Love Rosie) heeft een hechte band met zijn neef Ambrose Ashley. Wanneer Ambrose niet terugkeert van een reis, krijgt Philip een verontrustende brief. Ambrose is ziek en bang om vermoord te worden door zijn echtgenote, Rachel Sangaletti (Rachel Weisz). Hij reist af naar Italië om zijn neef op te zoeken, maar komt net te laat. Ambrose is overleden. Philip is ziedend, overtuigd dat Rachel achter zijn dood zit. Wanneer hij haar ontmoet, maakt zijn woede echter plaats voor impulsieve hartstocht.

My Cousin Rachel is een uiterst grimmig kostuumdrama met bijpassende, indringende muziek waarvan je nekharen overeind gaan staan. Claflin, zoals altijd charismatisch, speelt zijn beste rol tot nu toe. Anders dan in de gemiddelde kostuumfilm is de vrouwelijke tegenspeler dit keer niet naïef, maar juist pienter en doortrapt. De film is een geslaagde mix van romantiek en mysterie met als kers op de taart prachtige cinematografie. [Naz Taha]

YOUP DE WIJS

MEDEWERKER ICT-SUPPORT DEN BOSCH

FAVORIET

CARCASSONNE/BORDSPELEN

"In totaal heb ik 78 bordspelen. Twee schappen in een houten kast in m'n huis zijn gevuld met bord- en kaartspelletjes. Van De Kolonisten van Catan en mens-erger-je-niet tot Ticket to Ride en twee versies van Monopoly. Dat zijn wel de bekendere spellen die ik heb. Carcassonne is mijn favoriet. Het is een simpel en toegankelijk spel. Je kunt het met iedereen spelen en bent lekker tactisch bezig. Er zijn veel uitbreidingen van, dus het spel blijft vers. Ik speel voornamelijk met mijn vrouw. Zeker een paar keer per week spelen we een bordspelletje. Daarnaast speel ik met vrienden, familie en collega's maar ik ben nog op zoek naar wat meer gevorderde mensen om samen te spelen."

KICK-OFF STUDIEJAAR 2017

MAANDAG 21 AUGUSTUS 17.00-23.00 UUR
CHASSE THEATER, BREDA
JE BENT VAN HARTE WELKOM.

PROGRAMMA

- 17:00** Ontvangst met aperitief en warming-up door bands en dj's van Avans
- 18:00** Lopend buffet
- 19:15** Opening door Paul Rüpp
- 19:30** Voorstelling in de Jupilerzaal
- 20:45** Borrel met live muziek van onze collega's
- 23:00** Einde

Meld je aan via iAvans.

Wil jij ook je muzikale talent laten zien tijdens de kick-off, stuur dan een mail naar Astrid Damen.